

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம், சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம், சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம், சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்.

"வென்னியிலுள்ள இலுப்பைக்கட்டை வயிலே எனது வீட்டு இருக்கிறது. தலை
இரண்டாந்திரத்தி, 2007 காலம் ஒன்பது மணிக் குகிபீர் (இலங்கை
விமானப்படை யின் ஜெட்ஸ்) வந்தது. அவை எங்கள் கிராமத்தில் குண்டுகளை
வீசின, நிலம் அதிரந்து கொண்டிருக்க, குண்டின் சிதறல்கள் எல்லா
இடங்களிலும் பறக்கத் தொடங்கின. பல மக்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டது
போலவே நானும் காயப்பட்டேன். இவ்வாறே நான் எனது காலம் இழந்தேன்."

ஸ்ரீலங்கா, சந்திரப்பாளம் மக்களும் வனப்புமுள்ள 13 வயதுடையவள். நான்
அவளை ஆவணி 05, 2008ல் மணியங்குளத்தில் சந்தித்தேன்; இலங்கை
வடக்கிலுள்ள வென்னியில் இருக்கும் மணியங்குளம் கிராமம்,
அவ்வருடத்தின் ஆரம்பம் வரையிலும் விடாமல் பாலிகளின்
கட்டப்பட்டிருந்தது. ஸ்ரீலங்கா அவளது வாழ்வின் முக்கிய
கட்டத்திலிருந்தாள், அவளது மனமும் உடலும்
வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவளுக்கு அவளது
வயதிலிருந்து மற்றவர்களுக்குமிடையில் பாரிய வித்தியாசமிருந்தது; அவள்
சாதாரண பதினம வயதுடையவர்கள் சந்திப்பதற்கு அப்பால் நிறைய
விடையங்களைச் சந்தித்திருந்தாள்.

"ஆனி 20, 2008ல், எங்கள் புதிய வீட்டுக்கு அண்மையாக எறிகணைகள்
விழுத்தொடங்க, நாங்கள் பயித்தில் வீட்டை விட்டு ஓடவேண்டியிருந்தது.
எங்கள் பால பொருட்களை (உடைமைகளை) எடுக்க முடியவில்லை, எனது
குடும்பத்தினரினதும் உறவினர்களினதும் உதவியுடன் - என்னுடைய
ஊன்கோலோடு- எவ்வளவு வகைமாக ஓட முடியுமோ அவ்வளவு வகைமைய
நான் ஓடவேண்டியிருந்தது. நாங்கள் இங்கே ஓரவாரமாய் இருக்கின்றோம், ஆறு
குடும்பங்கள் இருப்பதற்கு ஓரையொரு தங்குமிடம் மட்டுமே இருக்கிறது.
கிட்டத்தட்ட 23 பேர். மல்லச்சல்கட்டங்கள் வசதியாய் இல்லை, எனது
(ஒற்றை)காலால் எனக்கு இன்னும் கஷ்டமாயிருக்கிறது."

"எனக்குத் தெரியவில்லை, நாங்கள் இந்த இடத்திலிருந்து இனியும்
இடம்பெயர்ந்தால் என்னால் எப்படிச் சமாளிக்க முடியும் என்று. என்னிடம்
செயற்கை கால் இருக்கிறது, சகைகள் ஓடவும் முடியும். என்னிடம் ஒரு சகைகள்
இருந்திருந்தால், வாழ்க்கை இன்னும் இலகுவாய் இருக்கும்."

"நிம்மதியாகப் பிட்டுக்க ஒழுங்கான தங்குமிடங்களையும், வசதியான
மல்லச்சல்கட்டங்களையும் நாங்கள் பெற முடியுமென்றால் என்னால்
மிகச் சரியாக இருக்க முடியும்; ஆனால் இவற்றைக் கப்பால், எனக்கு ஒரு

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

சகைக்கிளவே முக்கியத் தவையாக இருக்கிறது."

நான் ஸ்ரீலங்காவை மீண்டும் ஆவணி 20, 2008ல் சந்தித்தேன். அவர்கள் நாங்கள் தங்கியிருந்த மணியங்களுக்கும் வீட்டு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் எப்படி இலங்கை இராணுவத்தால் தாக்கப்பட்டது என்பதை விபரித்தான்.

"மாலையே 7.30 மணியில் வளவில் எறிகணைகள் விழுத்தொடங்க நாங்கள் அவசரமாக வசதிக்காக 5 கிலோமீட்டர் ஹாக்கிஸ் தொலைவிலுள்ள கோணாவில் பாடசாலையைக் குடிநீர் இல்லாமல். என்னுடைய சிறைக்காக காலால் என்னால் தொடர்ந்து போக முடியவில்லையென்பதால் எங்கள் குடும்பம் அவ்விரைவே அப்பாடசாலையிலேயே கழிக்க வேண்டியிருந்தது. எங்கள் குடும்பம் தங்கியிருந்த உடமைகளைக் காவல்கொண்டு வந்தால் அவர்கள் என்னுடைய உதவி வரும் முடியவில்லை. எனது குடும்பம் ஓடிவந்த நான் மெதுவாகக் கொண்டிருந்ததால் எனக்குச் சரியாகக் கவலையாக இருந்தது. அந்த இரவு எறிகணைகள் வீழ்ந்து வந்திருக்கொண்டிருந்ததால் பெரும் சத்தங்கள் எழுந்திருந்தன. மறைந்த குடும்பங்களால் இன்னும் திரும்புதற்கு ஓடி முடிந்திருந்தது, ஆனால் என்னுடைய காயங்களுக்கிடையில் நான் இங்கேயே தங்க வேண்டியதாகப் போய் விட்டது."

"நாங்கள் இப்போது இந்தப் பாடசாலையில் (கோணாவில்) இருக்கின்றோம், எனக்குத் திரும்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தப் பாடசாலை எனது பழைய பாடசாலை போலவே இருக்கிறது, ஆனால் நாங்கள் இதன் ஒரு வீட்டைப் பாவித்துக்கொண்டிருக்க, இந்தப் பக்கத்திலுள்ள சிறுவர்கள் கஷ்டப்பட்டுப் போகின்றார்கள். திரும்பவும் எறிகணைகள் ஏவப்பட்டது இந்த இடத்தை விட்டும் திரும்பவும் ஓடி வேண்டியிருக்கிறோம் என்று எனக்குச் சரியாகப் பியாமையாக இருந்தது. ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்துக்கு ஓடியபோது எனக்குச் சரியாகக் களைப்பாகவும், எந்த இடமும் பாதுகாப்பாய் இருக்காது போலவும் தோன்றுகிறது."

"இலங்கை அரசும், பாலிஸ்டும் எங்கள் அனுமதித்தார்கள் என்றால், இந்த இடத்திலிருந்து தப்பியோட எனக்கு மிகச் சந்தோசமாக இருக்கும். எனக்கும் எங்கள் குடும்பத்திற்கும் நிம்மதி வேண்டும், என்னால் இனியும் ஓடி முடியாது. எனக்கு இன்னும் கிபீர் விமானத்தாக்குதல்குறித்த கெட்ட கனவுகள் வருகின்றன. கிபீர் விமானங்களுக்கிடையில் சத்தத்தின் கடைக்கூம்போது, நான் மிகவும் பயிப்பிடுகின்றேன்."

ஸ்ரீலங்கா அந்த நேரத்தில் என்னத்தையெல்லாம் அனுபவித்தான் என்பதை நான் நியனே. இலங்கை அரசு. 2009ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் விடுதலைப் பாலிஸ்டை அகற்றி, விடுவிக் பட்டி இடங்களில் சனநாயகத்தை வழங்கப் போவதாய் சிங்களத்திற்குத் திரும்புகிறது. தலை 02ல் இலங்கை இராணுவம் முக்கிய நிகழ்வு கிளிநொச்சிக் குள நுழைய, பாலிஸ்ட் எல்லா விலையையும் கொடுத்து சண்டை பிடித்துக்கொண்டிருக்க நிலைமை இன்னும் மோசமடைந்திருக்கிறது. இந்தத் திருணத்தில் களேவி இருக்கிறது: வன்னியிலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கு என்ன நிகழ்வுப் போகின்றது?

இலங்கை இராணுவத்திற்கும், விடுதலைப் பாலிஸ்டுக்கும் இடையில் 2002-08

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

வரையிருந்த யுத்த நிறுத்தத்திற்கு நன்றி கூறியபிடி, வன்னியிலிருந்து சமீப கிங்குள் நடபெற்றுக் கொண்டிருந்த அபிவிருத்தியில் மகிழ்ச்சியுடனே திருந்தினர். மக்கள் தங்கள் வீடுகளிலும் வாழ்க்கைத் தவேகளிலும் மதுலீட்சயத்து, தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் சமாதானத்தையும் சூட்டத்தையும் எதிர்பார்க்கத்தொடங்கியிருந்தனர். இதைக் கணவர்கள், இலங்கை அரசாங்கம் ஆறு வருட யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை உத்தியோகபரவமாக முடிவாகக் கொண்டுவந்தபோது நொறுங்கி, தமிழர்கள் மீண்டும் இடப்பெயர்வு, அதன் பாதிப்புகள், நிச்சயமின்மைகள், பாதுகாப்பின்மை என்பவற்றோடு மல்லுக்கட்டி வண்டியிருந்தது.

உள்நாட்டிலேயே அதிகம் இடப்பெயர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு நாடாக உலகில் இலங்கை இருக்கிறது. நிலைமை மோசமாகத்தொடங்கித் தொடங்கி, கிட்டத்தட்ட 400 000 மக்கள் தம் வீடுகளிலிருந்து கின்றார்கள், 70, 000 பேர் -எண்ணிக்கையில்- காலநிறுத்தம் உள்ளர்ப்போரால் இறந்துள்ளார்கள்.

2008 முழுதும், வன்னியின் தன்மறேக் மலையிலிருந்து இலங்கை இராணுவம் குறிப்பிடத்தக்க நகர்வுகளை மறேக் கொண்டிருந்தது. இராணுவம் முன்னேறி முன்னேறி, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் வீடுகளையும், விவசாய நிலங்களையும், மீன்பிடிக்கிராமங்களையும் விட்டு, வருகின்ற எறிகணைகளிலிருந்து தப்புவதற்காய் ஒடித்தொடங்கியிருந்தனர். மக்கள் தமது உடமைகளைக் கட்டி, பிரக்டர்கள் மலமாகவும் நட்டும் பாதுகாப்பான வட்டக்கு நோக்கி நகர்த்தொடங்கியிருந்தனர். விவசாயிகளும் மீனவர்களும் அந்நியனையமாய் வாழ்கின்ற வன்னி இலங்கையுள்ள மிகவும் சழிப்பான பகுதிகளாகும். அவர்களுடைய மிகச்சொற்பமான சகோரிப்பை பாதுகாப்பான இடங்களாகக் நகர்வதற்காய் பிரக்டர்களை வாடகையெடுப்பதற்கு சலை வழிக்கின்றார்கள். "மரங்களாகக் கீழே வாழும் எங்களில் பலர் உரிய தங்குமிடங்களைத் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த நிலைமைக்குள் எப்பிடி என்னால் எனது மாணவர்களைக் கவனிக்க முடியும்? அவர்கள் வந்து பிடிப்பதற்கான எந்தப் பாடசாலையும் என்னிடம் இல்லை; அந்த மாணவர்களில் பலர் எங்கேயிருக்கின்றார்கள் என்பதே தெரியாது" என்கிறார் கிளிநொச்சியிலிருந்து வந்த ஆசிரியர், பிள்ளை.

இலங்கை இராணுவம் இன்னும் வன்னிக்குள் உள்நகர்ப், பல மக்கள் களைத்தும், பிறரிடம் இரந்தும், இன்னுமின்னும் இடம் பெயர்த்துள்ளபபுட்கின்றார்கள். "நான் கட்டந்த மீன்று வருடங்களில் எனது வீட்டிலிருந்து ஏழு மூல்கள் இடம் பெயர்ச்சியெய்ப்பட்டிருக்கின்றன" என்கிறார் ஜெயபுரத்தைச் சேர்ந்த சந்திரா. "2005ல், இலங்கை இராணுவம் எங்கள் வீட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள பகுதிகளை நோக்கி எறிகணைகளை ஏவும்வரவே ரபின் கண்டலில் எங்களாக நல்லதொரு வாழ்க்கையிருந்தது. எனது கணவன் ஒரு மீனவராக இருந்தார்; நாங்கள் நன்றாகவே வாழ்ந்தோம்."

"எறிகணைகள் வீசப்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில், கர்ப்பினியாயிருந்த நான் இரவினுள் பாதுகாப்பின் நிமித்தம் ஓடி வண்டியிருந்தது. அதிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆறு மாதமும் எறிகணை வீச்சினால் இடப்பெயர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன."

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

நான் இப்போது இந்த மரபுத்தின் கீழே இருக்கின்றனே, இது ஏழாவது முறை. ஓடியோடி (இடம் பெயர்ந்து பெயர்ந்து) எனக்கு மிகவும் களைப்பாக இருக்கிறது. "

மன்னாரிலிருந்து வந்த மக்களை நான் புரட்டாதி 2008ல் சந்தித்தபோது, அவர்கள் பட்டினியுடனும் களைப்புடனும் பயித்துடனும் இருந்தார்கள். குழந்தைகள் பல மாதங்களுக்கும் பாடசாலைக்குப் போகவில்லை, தந்தைமார்கள் தமது தொழில்களை இழந்திருந்தனர், தாய்மார்கள் பாதுகாப்பு, உணவு, பிடிப்பு என்பவற்றை உரிய முறையில் வழங்க முடியாத நிலை வரவே உணர்ச்சிகளோடு அல்லாடிக் கொண்டிருந்தனர். மிகப்பெரும் தத்தளிப்பு எல்லா மக்களிடையும்காணக்கூடியதாக இருந்தது; இது 25 வருடப்போரினால் வந்த கடைசி அழத்தமாயிருந்தது..

மேரியாழப்பாணத்தைப் பற்றி கமகக் கொண்டவர், ஆனால் 1995ல் வன்னிக்கு வந்தவர். இவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள், கணவர் ஒரு விவசாயி. அன்பும் அரவணைப்பும் உடைய தாயான மேரி இலங்கையை விட்டு வெளியேறி புதிய ஒரு வாழ்வை வாழ தனது குடும்பத்துடன் வாழ அவதிப்படுகின்றார். "இப்படியான சமூகநிலையில், ஒரு தாயாக இருப்பது மிகவும் கடினமானது" என்று எனக்கு அவர் சொன்னார். "எனக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள், ஒரு பதினாறு வயது மகனும் பதினமூன்று வயது மகளும். கணக்கிப் பிரச்சினைகளை நான் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, எனது பெரிய பையன் என்னவென்றால், பாலிகளால் எனது பிள்ளைகள் கட்டாய ஆட்சேர்ப்புக்கு உள்ளாகிவிடுவார்களோ என்பது".

"எனது மகள் இங்கே என்ன நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதை அவ்வளவு அறிந்தவள் அல்ல, நானும் அவளுக்கு இவற்றைச் சொல்ல முயற்சிக்கவும் இல்லை. அவளது குழந்தைமையைச் சந்தோசிப்பதற்கு சந்திர்ப்பம் உள்ள அவளை நான் குழப்பி விரும்பவில்லை. ஆனால் எனது மகனுக்கு எல்லாம் விளங்கும். "

"அவன் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது, தனக்கு மலே வகுப்பிலுள்ளவர்கள் சண்டைக்காய் கட்டிச் செல்லப்படுகின்றார்கள் என்பதை அபிப்பிராயப்படுத்துவான். இது பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமானது, அவர்கள் தமது பிறந்த நாட்களைப் பற்றிக் கதைத்து, நேரம் வரும்போது யார் மதலில் கட்டிச் செல்லப்படுவார்கள் என்பதைக் கணக்கிடுகின்றார்கள். எனது மகன் 1992ல் பிறந்தவர், இப்போது, பாலிகள் 1991ல் பிறந்த பிள்ளைகளைக் கட்டிச் செல்கின்றார்கள்....அடுத்த வருடம் 1992 ஆக இருக்கும். "

"இன்னொரு பெரிய பிரச்சினை என்னவென்றால், எங்கள் சினத்துக்கிடையே இருக்கும் பொறாமை மனப்பான்மை. ஒரு பிள்ளை வீட்டிலிருந்து (பாலிகளால்) கட்டிச் செல்லப்படுகையில், அப்பிள்ளையின் பெற்றோர், பாலிகளிடம், அந்தச் சூற்றாடிலுள்ள வீடுகளில் ஒளிந்திருக்கும் மற்றப் பிள்ளைகளைப் பற்றிய விபரங்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். எங்கள் சினத்துக்கிடையே இவ்வாறான பொறாமை மனப்பான்மை, ஒவ்வொருத்திரும் ஒவ்வொருத்திரைப் பற்றியும் (கோளமட்டி) சொல்ல

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

வகைக்கின்றது. ஒரு பணை பிள்ளை ஆறு மாதம் மாய் ஒரு பிள்ளைத்துக்குள் பித்துங் கியிருந்தது எனக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு இரவும் அவ்விள்துத் தந்தை உணவும் நீரும் கொண்டுவிந்து கொடுக்க அவ்விள எல்லோருடைய பார்வையிலிருந்தும் தப்பியிருந்தான். ஒரு வயிலான நாளில் அந்தப்பிள்ளை கிணற்றில் தண்ணீர் குடித்துவிட்டு பிள்ளைத்துக்குள் திரும்பிப்போவதை அயிலிவர ஒருவர் கண்டிருக்கின்றார். அடுத்த நாள் பாலிகள் வந்து அவ்விளைப் பிள்ளைத்திலிருந்து கட்டிச் சென்றிந்தனர். இவ்வாறான சம்பவங்கள் எங்கள் சமீபம் அமைப்பின் அடித்தளங்கள் அழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. "

"எனது பிள்ளைகளும் கிபீ ருக்குச் சரியாகப் பியப்பிடுகின்றம். ஒருநாள் மாலையேனது மகன் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது, வானத்திலே சூரியாகத் தோன்றி, எங்கள் வீட்டுக்கு அருகிலிருந்து பாலிகளின் முகாமிற்கு குண்டு வீசியது. அந்தச் சத்தம் மிகப் பெரியது, அந்தச் சத்தம் எனக்குள் நிறையப் பியத்தகை கொடுத்தது. எனது மகன் அந்தப் பிக்குத்தாலையே வந்துகொண்டிருக்கும் நேரம் என்பதை நான் உணர்ந்து அவனுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்காமோ என்று பியத்திலே நான் கத்தினேன். ஓடிக் கொண்டே வந்த நாள்கள் இருவரும் பாதையின் இடையிலே சந்தித்தோம். அவன்கைக் கண்டபோது எனக்கு பியமாகவும், மிகச் சரியாகவும் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அவன் கிபீ ருக்குச் சரியாகப் பியந்துப்போயிருக்கின்றான். வீட்டிலிருக்கும் எங்கள் குடும்பத்திற்கு அவனுக்கு அந்தச் (கிபீ ர்) சத்தம் கேட்கிறது. உடனடியே ஓடிப்போய் வீட்டுக்குப் பின்புக்குள்ளே காண்குள் பிடுத்துக்கொள்கின்றான். இவ்வாறு மாலையில் நடக்கும்போது, அவனால் பிபிக்க முடிக் காதிருக்கின்றது, எனக்கும் இந்தத் தாக்கம் அவ்விள்து பிப்பிக்கைக் குழப்பிவிடாமோ என்று சரியாகக் கவலையாக இருக்கிறது. "

"எனது பிள்ளைகள் நன்கு பிபிக்கவும் நல்ல கல்வியையும் பெற விரும்புகின்றேன், ஆனால் கிபீ ரின் சத்தத்தையே காலையில் நாள்கள் கேட்கும்போது, அவர்கள் பாடசாலையைப் போவதை விரும்பவில்லை. எனது பிள்ளைகள் என்றோ ஒருநாள் கொல்லப்பட்டுப்போகின்றார்கள் என்று விரிவிரிவெனக் குச்சுச் சரியாகப் பியமாயிருக்கிறது...ஆகவேதான் அவர்கள் வீட்டிலிருந்துச் சொல்கின்றேன். எனது பியத்தின் காரணமாக சிலவேளைகளில் அவர்கள் வாரத்தில் ஒருநாளோ இரண்டு நாட்களோ பாடசாலையைப் போவதைத் தவிர விடுகின்றார்கள், ...நானொரு கட்டம் அம்மாவாக ஆகிக் கொண்டிருப்பதாய் இது என்னைச் சரியாய்க் கவலையே பிடுத்துக்கிறது. ஆனால் நான் எனது பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்க முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்."

2008 ஆண்டுமுழுதும், இலங்கை இராணுவம் மறேக்குக் கரையோரத்தால் கிளிநொச்சி நோக்கியும், யாழ் தீபகற்பத்தை மிகுதி நாட்டையும் இணைக்கும் கந்திர மக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆனையிறுவ நோக்கியும் முன்னேறியபி இருந்தது. பொதுமக்கள் மீண்டும் கிளிநொச்சியிற்கும் மல்லதைத் தீவிற்கும் இடையிலிருக்கும் புதுக்குடியிருப்பு நோக்கி இடம்பெயர்த்தொடங்கினர். இந்தக் கணம் வரையில், இடம்பெயர்ந்த மக்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் வாழ்ந்திருந்தாலும், கிளிநொச்சியிலும், ஆனையிறுயிறு விலும் நடந்த சண்டைகளிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

தன 02, கிளிநொச்சி இலங்கை இராணுவத்திடம் விழும்வர, இடம்பெயர்ந்த
மக்குகுகுளால் புதுக்குடியிருப்பு பகுதியிலிருந்து நகர முடியவில்லை. அவர்குகுகுள்
இந்து சமுத்திரத்தாலும், முன்னறிககொண்டுருந்த இராணுவத்தாலும்,
விடுதலபபுலிகுகுகுளாலும் சமூகப்பட்டிருந்தார்கள். புலிகுகுகுள்
இடம்பெயர்வதற்கு துத்துதோட, அவர்குகுகுளதைத் தங்குகுகுள் இயக்கத்திற்குச்
சேர்ப்பதற்கும், வலேகைகுகுகுளைச் செய்வதற்கும் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

கிளிநொச்சியின் கைப்பற்றலோடும், சில நாட்குகுகுளின் பின்பான ஆனையிறுவின்
வீழ்ச்சியோடும், புலிகுகுகுளக்கு எதிரகாலம் அவ்வளவு நல்லதாகத்
தென்பட்டவில்லை. வன்னியிலுள்ள மக்குகுகுள் கட்டும் துத்தமயம்
தங்குகுகுளககேற்பகுதிகுகுகுளைத் தடிககொண்டுருக்கின்றார்கள். இலங்கை
இராணுவம் கிளிநொச்சியைத் தம் வசமாக்கியபின், இறுதியுத்தம் புலிகுகுகுளின்
கட்டப்பாட்டிலுள்ள மூலத்தை வநோக்கி நகரந்து கொண்டுருக்கின்றது.
மிகப்பெரும் இடம்பெயர்ந்த சனத்திருகுகுகுள் கிளிநொச்சியிற்கும்
மூலத்தை வுக்கும் இடையிலிருக்கிறது, ஆனால் இம்முறை அவர்குகுகுளக்கு
ஒளிந்துகுகுகுள்ள எந்த இடமும் இல்லை.

"இந்த மோசமான நிலைவரம் மிக உச்சத்தில் இருக்கிறது" என்றார் சர்வதேச
அமெனெஸ்டி ஆய்வாளரான யோலென்டா போஸ்டர். "மூலத்தை வநோக்கிய
அரட்சாங்க நட்டவடிகுகுகுகுளினால் சண்டை உக்கிரமடைய கட்டந்த வாரம்
மக்குகுகுளக்கு இழப்புகுகுகுள் அதிகரித்திருக்கின்றன. தமிழ் புலிகுகுகுள்
மக்குகுகுளைப் போக விட வணேடும், அதவேளை அரட்சாங்கம், பொறியில்
அகப்பட்டும், பல்லவளகைகளில் மறக்கப்பட்டும்விட்ட மக்குகுகுளகான
உடனடி மனிதாபிமான உதவிகுகுகுளைச் செய்ய அனுமதிக்க வணேடும்."

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

சுர்வதேச சஞ்சலுவைச் சங்கம், மக்கள் வளியேற்றுவதற்கான உடனடிபாடாள் பாதையில்லாதது குறித்து மிகவும் விசுவாசப்பட்டுள்ளது, அத்துடன் மக்கள் மிகச் சிறியதான பகுதியில் சிறிவாகப்பட்டு இருக்கின்றார்கள், இதனால் அவர்கள் வளம் வளம் நிலைமைகளும், பாதுகாப்பும் மிகவும் கவலைக்கிடமாயுள்ளது, குறிப்பாய் திறந்துநோக்கள். மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுவருகின்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் (அரசாங்கத்தால்) தடுக்கப்பட்டுள்ளதாலும், , சுர்வதேச நிறுவனங்களில் உதவியல்லாததாலும், எவ்வித பாதுகாப்புமின்றி இடம்பெயர்ந்த மக்களின் நிலைமை மிக மோசமாய் இருக்கிறது.

வன்னி மக்களுக்கு இலங்கை இராணுவம் பற்றி மிகுந்த பாதுகாப்பின்மையாக இருப்பதே உண்மை. தமிழர் மீதான 25 வருடப் படுகொலைகளில் வருடாந்தரம், இலங்கை இராணுவத்தின் தளவாங்க நோக்காகப் புலிகளை முற்றாக அழிப்பதாய் இருக்கையில் வன்னி மக்கள் மிகவும் அந்தரங்கமான நிலையை எதிர்நோக்கியிருக்கின்றார்கள். கிட்டத்தட்ட எல்லோருடைய குடும்பத்திலும் யாரோ ஒருவர் விரும்பியோ அல்லது கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுப் புலி உறுப்பினராக இருக்கின்றார். இந்த நிலமையால் தாங்கள் புலிகளின் அனுதாபிகளாகப் பார்க்கப்படுவோம் என்று இன்னும் அதிகமாய் இலங்கை இராணுவத்தின் மீது பயப்படுகின்றவர்களாய் மக்கள் இருக்கின்றார்கள், அவ்வண்ணமே தாங்கள் இலங்கையினது பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாய் இருப்பதாய் பார்க்கப்படுவோம் என்பது.

"இலங்கை இராணுவம் இந்தப் பகுதியிற்கு வருவது குறித்து எனக்கு மிகவும் பயம்மாயிருக்கிறது" என்று யாழ்ப்பாணத்தின் சேர்ந்த சிலவன் கூறினார். "எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் தரப்பட்டால் நான் வளியேற்றுவனோ என்பது எனக்குச் சந்தேகமாய் இருக்கிறது. எங்கள் கிராமத்திலிருக்கும் எல்லோரும் அரசாங்கத்தின் பகுதிகளுக்குச் செல்வார்களாயிருப்பின், நான் என்பது குடும்பத்துடன் போகக்கூடும். ஆனால் எங்கள் எல்லோருக்கும் சரியாய் பயம்மாயிருக்கிறது, நாங்கள் ஒருபோதும் வளியில் (அரசு பகுதியில்) வாழ்ந்ததில்லை ஆதனால் அங்கே எப்படி(நிலைமை) இருக்கும் என்றும் தெரியவில்லை."

வன்னி 'விடுவிக்'பட்டும்போது வன்னியிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் வளையுமாய் வருகக் கூடாமென்று வவுனியாவில் அரசாங்கம் (தடுப்பு) முகாங்களைத் தயார்படுத்தியுள்ளது. ஆனால் நாங்கள் கட்டுந்த காலத்தில் பார்க்கின்றபோது, இத்தகைய 'மனிதாபிமான முகாங்கள்' முக்கியமான சித்திரவதகை கட்டுங்களாகவும், இம்முகாங்களிலிருந்து வளியேற்றப் பல்ல மாதங்களை எடுக்கக்கூடியதாகவும் இருந்திருக்கிறது.. அத்துடன் இங்கே தடுத்து வகைக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்ன காத் திருக்கிறது? வளமான அவர்கள் வன்னி நிலங்களை இந்த யுத்தத்தால் வெடிக் கப்பலாத குண்டுகளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. இன்னமும் வெடிக் காத் எறிகணைகள் பதிந்துள்ள விவசாய நிலங்களையும், கரையோரப் பகுதிகளையும் சூத்திரித்து விவசாயிகள் திரும்பிப்போக இன்னும் பல்லவருடங்களை எடுக்கும். என்ன நடவடிக்கைகள் மீள் ரமபபுக்கும் மீள் குடியேற்றங்களுக்கும் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன? இவையெல்லாம் சூத்திரிக்கப்பட்ட கையளிக் கும் வருகை இந்த மக்கள் இவ்வாறான தடுப்பு

